

Sygn. akt IV CSK 305/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku S. B.

przy uczestnictwie W. S., R. T.,

E. Ć. i K. P.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania W. s.,

R. T. i E. Ć.

od postanowienia Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt I Ca 39/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnicy postępowania wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie zawartego w niej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołali się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego: czy jeżeli w aktach sprawy jest dokument wskazujący na podstawą faktyczną i prawną posiadania, to ma zastosowanie domniemanie z art. 339 k.c. Tak ujęte zagadnienie prawne nie budzi jednak wątpliwości. Po pierwsze, dowód z dokumentu nie ma szczególnej mocy dowodowej, co do zasady, chyba że chodzi o dowód z aktów stanu cywilnego czy dokumentu urzędowego, zatem występowanie tego rodzaju dowodu wcale nie wyklucza działania domniemań prawnych. Po drugie, podstawa faktyczna i prawna posiadania nie musi jednoznacznie z dokumentu wynikać, choćby jego brzmienie było jasne, bo jak każde oświadczenie podlega on wykładni. Po trzecie, zagadnienie prawne zawarte w skardze kasacyjnej w istocie nie przedstawia abstrakcyjnego problemu prawnego, lecz jest zarzutem kasacyjnym w tej konkretnej sprawie, do której jednoznacznie się odnosi – zwłaszcza do ustaleń sądów i dokumentów w aktach sprawy. Odpowiedź na skargę wpłynęła po terminie, zatem, zgodnie z ustalonym orzecznictwem, nie zasądza się kosztów postępowania mimo zgłoszonego wniosku.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.